

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýřovou, Ph.D. ve věci

žalobce: **H. I. A.**
st. přísl. X
t.č. pobytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 7. 2023, č. j. OAM-345/ZA-ZA12-K11-2023,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 7. 2023, č. j. OAM-345/ZA-ZA12-K11-2023 („napadené rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o azylu“).

II. Napadené rozhodnutí a související skutkové okolnosti

2. Žalobce v České republice požádal o mezinárodní ochranu dne 26. 3. 2023. K žádosti sdělil dne 29. 3. 2023, že je Kurd, ve vlasti žil v oblasti Mardin ve městě X, je zdravý. Nemá žádné politické přesvědčení a není členem žádné politické strany. Ve vlasti byl naposledy 23. 3. 2023. Odjel z Istanbulu schovaný v nákladním voze. Jeho cílem bylo Německo, ale bohužel ho řidič vysadil již v České republice. Nechtěl zde žádat o azyl, chtěl do Německa za známými, jel tam za prací. Jiné důvody žádosti nemá.
3. Při pohovoru k žádosti dne 29. 3. 2023 sdělil, že v Turecku se živil jako holič. V Turecku je velká inflace, kterou nepokrývají platy. Proto nešlo tu práci dělat. Nemělo smysl pracovat. Hledal si práci v Istanbulu, ale ani tam ji nenašel. Proto se rozhodl jet pracovat do Evropské unie. Nebyl registrován na tureckém úřadu práce, práci hledal na vlastní pěst. Neúčastnil se rekvalifikačních kurzů. Neměl problémy se státní správou, policií, soudy ani s armádou. V Německu má známé, jeho bratranec tam má kamarády. O pracovní vízum v Evropské unii nežádal, nenapadlo ho přijet do Evropské unie legálně, cesta ho stála 3 500 EUR. V Turecku žije matka žalobce a jeho čtyři sourozenci.
4. Při posouzení žádosti žalobce vycházel žalovaný z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Turecku. Konkrétně z Informace OAMP, Turecko – Bezpečnostní a politická situace v zemi, ze dne 8. 7. 2022; Informace IOM, Turecko – Přehled údajů o zemi za rok 2022, ze dne 23. 2. 2023 a z Informace OAMP, Turecko – turečtí občané kurdského původu, ze dne 11. 9. 2022.
5. Žalovaný konstatoval, že žalobce v průběhu správního řízení neuvedl žádné skutečnosti o tom, že by vyvíjel ve své vlasti činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu, za kterou by byl azylově relevantním způsobem pronásledován. Naopak žalobce uvedl, že nikdy nebyl politicky aktivní. Rovněž žalovaný nedospěl k závěru, že by žalobce mohl ve vlasti pociťovat odůvodněnou obavu z pronásledování z důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu, nebo že by mu takové pronásledování hrozilo v případě jeho návratu do vlasti. O takových problémech v Turecku žalobce v řízení před správním orgánem vůbec nehovořil. Veškeré důvody sdělené žalobcem byly pouze ekonomického charakteru, aniž by zmínil jakékoliv azylově relevantní obavy. Hovořil o nemožnosti nalezení práce. Žádné jiné potíže nezmínil a ani tyto potíže nespojoval se svou rasou, pohlavím, náboženstvím, národností, či příslušností k určité sociální skupině, nebo zastáváním politických názorů. Nikdy neměl žádné potíže se státními orgány ani se soukromými osobami.
6. Stran tvrzených obtíží žalobce ohledně nalezení práce žalovaný konstatoval, že žalobce nebyl registrován na úřadu práce, neúčastnil se rekvalifikačních kurzů. Nevyužil tedy všechny prostředky k nalezení práce. Tvrzení o jeho práci holiče ukazuje, že tuto práci žalobce opustil dobrovolně. Svou situaci žalobce řešil nejradikálnějším způsobem, tedy nelegálním opuštěním vlasti, s úplnou absencí snahy zajistit si pracovní vízum. Na pracovním trhu sice může docházet k diskriminaci Kurdů, zejména v soukromém sektoru a v případě obrany soudní cestou může poškozený narazit na obtížné dokazování motivu diskriminujících osob. Na druhou stranu osoby s částečně nebo zcela kurdským původem jsou v Turecku v současnosti hojně zastoupeny mezi podnikateli, úředníky i známými umělci či sportovci. Částečně kurdský původ mělo a má i množství vrcholných politiků napříč politickými stranami, občané kurdského původu jsou zastoupeni v řadách profesionálních složek turecké armády, zastávají i vysoké posty. Kurdskou identitu v turecké

společnosti neidentifikuje jméno, vzhled, původ z určité části Turecka, ani jazykový projev. To je i případ žalobce, který nehovoří kurdským jazykem. Žalovaný shrnul, že ačkoli v Turecku může docházet k diskriminaci osob pro jejich kurdský původ, neznamená to, že by projevům diskriminace byl vystaven každý Kurd a že by takovouto diskriminací bylo možné hodnotit jako pronásledování ve smyslu zákona o azylu. Žalobce ani nic takového netvrdil.

7. Žalovaný se dále zabýval tím, zda jsou dány důvody pro udělení doplňkové ochrany žalobci. V Turecku nelze udělit trest smrti za žádný trestný čin. Ekonomické důvody nejsou bez dalšího dostatečné důvody pro udělení doplňkové ochrany. Tvrzené potíže žalobce nedosahují takové míry, aby na něj bylo možné aplikovat čl. 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Na území Turecka neprobíhá ozbrojený konflikt. Nejsou dány důvody pro udělení doplňkové ochrany žalobci.

III. Obsah žaloby

8. Žalobce v žalobě uvedl, že došlo k porušení § 3, § 68 odst. 3, § 50 odst. 4, § 50 odst. 2 a 3 správního řádu a na porušení § 12, § 14a odst. 1, § 23c zákona o azylu. Má za to, že je napadené rozhodnutí jako celek nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Žalovaný zcela nedostatečným způsobem posoudil důvody podání žádosti o mezinárodní ochranu žalobcem, a to jak jednotlivě, tak ve svém souhrnu.
9. Žalovaný nesprávně identifikoval důvody podání žádosti. Důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany byla nízká životní úroveň a diskriminace spojená s kurdskou národností žalobce. Žalovaný nevzal v potaz problémy, kterým Kurdové v Turecku čelí. Z uvedených důvodů navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

10. Žalobce v žalobním textu přistoupil k účelovému rozšiřování a doplňování svého azylového příběhu, neboť teprve v žalobě žalobce hovoří o diskriminaci kvůli svému kurdskému původu. Žalobce odůvodnil svou žádost o udělení mezinárodní ochrany tím, v České republice o azyl žádat nechtěl, mířil za prací do Německa. Podle žalobce nemělo smysl dělat holiče, protože plat nepokryval životní náklady. Žalobce se následně rozhodl zaplatit 3 500 EUR převaděčům a v nákladním voze nelegálně vstoupil na území Evropské unie. Žádné jiné důvody žalobce nesdělil.
11. Nad rámec výše uvedeného žalovaný konstatoval, že žalobní body jsou konstruovány obecně a k závěrům správního orgánu nenabízí žádnou relevantní a podloženou alternativu. Žalovaný s nimi proto nesouhlasí. Žalobní text je navíc shodný i s jiným případem vedeným u Krajského soudu v Brně pod sp.zn. 34 Az 33/2023.

V. Posouzení věci krajským soudem

12. Krajský soud v Brně přezkoumal napadené rozhodnutí (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, „s.ř.s.“, ve spojení s § 32 odst. 9 zákona o azylu) a ve věci rozhodoval bez jednání, neboť pro to byly splněny zákonem stanovené podmínky (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).
13. Žaloba není důvodná.
14. Předně je nutno uvést, že žaloba je velmi obecná. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, „(l)íčení skutkových okolností v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých“

nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem.“ Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS, k tomu doplnil, že „*náležitost žaloby dle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je splněna, pokud jsou z tvrzení žalobce seznatelné skutkové děje a okolnosti individuálně odlišitelné od jiných ve vztahu ke konkrétnímu případu žalobce, jež žalobce považoval za relevantní k jím domnělé nezákonnosti správního rozhodnutí*“ a dodal, že míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane.

15. Je proto na místě konstatovat, že zcela obecné odkazy žaloby na zákonná ustanovení, případně s opisem obsahu těchto ustanovení, které měly být žalovaným porušeny, nejsou řádně uplatněnými žalobními body. Odkazy na porušená ustanovení totiž nejsou nikterak individuálně specifikované ve vztahu ke konkrétnímu případu žalobce, k průběhu správního řízení ani k napadenému rozhodnutí.
16. Žalobním bodem v projednávané věci je až námitka žalobce, že se žalovaný dostatečně nezabýval důvody žalobce pro podání žádosti o mezinárodní ochranu, a že žalovaný nesprávně identifikoval důvody podání žádosti, kterými dle žalobce byla nízká životní úroveň a diskriminace spojená s kurdskou národností žalobce. Dle žalobce se žalovaný měl zabývat problémy, kterým čelí Kurdové v Turecku. V tomto rozsahu soud napadené rozhodnutí přezkoumal.
17. Po prostudování správního spisu soud dospěl k závěru, že žalovaný identifikoval důvod podání žádosti žalobce správně. Žalobce v řízení před správním orgánem opakovaně konstatoval, že žádá o mezinárodní ochranu, neboť se mu v Turecku nedařilo sehnat si práci. Současně uvedl, že se živil jako holič, kvůli vysoké inflaci však nemělo smysl pracovat. Těmito důvody se žalovaný zabýval a řádně odůvodnil, proč ekonomické důvody nejsou bez dalšího pro udělení mezinárodní, resp. doplňkové ochrany dostatečné. K tomu lze doplnit, že „*obtíže žadatele o azyl stran obživy či možností seberealizace nelze bez přistoupení dalších okolností hodných zvláštního zřetele vnímat jinak, nežli jako důvody ekonomické*“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2003, č. j. 5 Azs 3/2003-54, srov. též rozsudek téhož soudu ze dne 15. 2. 2021, č. j. 4 Azs 325/2020–29).
18. Obsah odůvodnění rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany v první řadě předurčují důvody, které žadatel v řízení prezentuje. Z tvrzení, které žalobce v řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany předestřel, neplynulo, že by žádal o mezinárodní ochranu z důvodu své kurdské národnosti nebo z důvodu nízké životní úrovně. Správní orgán má povinnost zjišťovat skutečnosti rozhodné pro udělení azylu pouze pokud žadatel o azyl tvrdí existenci azylově relevantních důvodů. Správní orgán nemá povinnost domýšlet právně relevantní důvody pro udělení azylu a činit k nim skutková zjištění (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2003, č. j. 2 Azs 27/2003-59).
19. O podmínkách svého života ani o své životní úrovni v Turecku žalobce ve správním řízení nehovořil. Nad rámec prostého sdělení, že je Kurd, žalobce nehovořil o problémech, které by souvisely s jeho kurdským původem, a to ani v kontextu obtíží souvisejících s hledáním zaměstnání v Turecku. Naopak sdělil, že v Turecku žádným jiným problémům, s výjimkou problémů s hledáním zaměstnání, nečetil. Výslovně popřel, že by měl jakékoliv problémy se státními orgány. Uvedl, že neměl problémy s policií, soudy nebo armádou, nečetil trestnímu stíhání ani uvěznění. Žalovanému proto nelze vyčítat, že se kurdským původem žalobce podrobněji nezabýval. Nutno dodat, že nesnázemi, jimž čelí Kurdové v Turecku, se

opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud. Dovodil přitom, že nesnáze Kurdů v Turecku sice existují, ale nedosahují bez dalšího intenzity pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu, případně vážné újmy podle § 14a odst. 2 téhož zákona (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2018, č. j. 1 Azs 177/2018-28; ze dne 17. 1. 2019, č. j. 5 Azs 106/2018-30; ze dne 25. 4. 2019, č. j. 8 Azs 352/2018-46, či usnesení ze dne 14. 1. 2022, č. j. 2 Azs 240/2021-27 a v mnoha dalších rozhodnutích).

VI. Závěr a náklady řízení

20. Žalobní námitky nejsou důvodné a nebyly shledány ani jiné důvody, pro které by měl soud napadené rozhodnutí zrušit. Proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení mu tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 22. listopadu 2023

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýřová, Ph.D., v.r.
samosoudkyně